

Graz a polmaratón v metropole Štajerska

Veľmi rád spájam príjemné s príjemným, resp. prehliadku mesta v ktorom som ešte nebol s absolvovaním maratónu, alebo polmaratónu. Iné to nebolo ani minulý mesiac, kedy som navštívil Graz, pričom druhú prehliadku mesta som absolvoval v pokluse.

Staré mesto je plné krásnych námestí, námestíček, ulíc a uličiek, kde sa mieša architektúra gotická, renesančná, baroková...

Graz, podobne ako Košice, sú tiež druhým najväčším mestom vo svojej krajine a aj počtom obyvateľov cca 250.000 sú obe mestá porovnateľné, len s tým rozdielom, že starobylá časť Grazu je podľa môjho odhadu cca 5 alebo 6 krát väčšia ako košická. Zaujímavý je tiež údaj o tom, že v Grazi už v r. 1900 žilo až 169.000. Päť rokov po vojne to bolo 226.000. Pre porovnanie s Košicami, Košice mali v r. 1910 niečo málo cez 44.000 obyvateľov a päť rokov po vojne 60.000. Z toho vyplýva, že Rakúšanom sa život na vidieku páči omnoho viac než Slovákom. My sme ho v priebehu 40-tich rokov po vojne takmer vyludnili a začali sme bývať na veľkých sídliskách malých miest (napr. jedno z najväčších miest Slovenska - Banská Bystrica mala v r. 1919 len cca 11.000 obyvateľov). Tento jav v Rakúsku existuje v oveľa menšej miere. Mnohí Slováci považujú život na vidieku za niečo podradné. Tu treba ale spomenúť aj to, že Rakúšania sa na vidieku dokážu uživiť, keďže Rakúska vláda už dávno pochopila, že ceny potravín sú vo svete tak nízke preto, lebo vlády svoje poľnohospodárstva dotujú oveľa väčším podielom ako napr. tie slovenské; ak nechcú o poľnohospodárstva prísť. Osobne som za to aby sa poľnohospodárstvo nedotovalo vôbec, podobne ako sa nedotuje priemysel. Ale kým poľnohospodárstvo budú oveľa väčšou mierou dotovať všade naokolo, inej cesty nie je, len ho viac dotovať aj na Slovensku; ak ho nechceme zruinovať ešte viac ako sa nám to podarilo doposiaľ.

Štajerská metropola sa môže pochváliť, aspoň Rakúšania to tak tvrdia, najzachovalejším historickým centrom v strednej Európe. V každom prípade, do zoznamu UNESCO bolo toto mesto zapísané pred Viedňou. A to už je čo povedať. Ďalšou zaujímavosťou je, že v meste panuje teplé podnebie, ktoré sem zo Stredomoria privádzajú vzdušné prúdy.

Hlavná ulica mesta, ktorá sa volá Herrrengasse.

Oblasť v okolí Mehr-platz a Farber-platz, vyššie, je známa ako Graz Bermuda Triangel, lebo sa tam dá v spleti uličiek ľahko stratiť.

Františkánska štvrť.

Bežecká časť:

Graz maratón a polmaratón sa tohto roku bežal 14.10. Tento beh bol mojim prvým oficiálnym tohtoročným pretekom; ak nepočítam Tower (vý)beh na 26. poschodie budovy Tower 115 v Bratislave. Táto skromnejšia bežecká sezóna bola zapríčinená najmä časovými dôvodmi, keď cez víkendy som väčšinou pracoval, a čiastočne aj z dôvodu, že mám stále silnejší dojem, že niektorí organizátori behov zneužívajú, minimálne v Bratislave, rastúci záujem o beh. Tak prečo z neho nevyťažiť, že? <http://marcelburkert.blog.idnes.cz/c/283259/Zneuzivaju-organizatori-bezeckych-podujati-rastuci-zaujem-o-beh.html>

Počasiе deň pred pretekmi bolo úplne ideálne - zamračené, bezvetrie, 10°C. V deň D sa ale vyjasnilo a teplota v chládku sa vyšplhala v poludňajších hodinách na 18°C.

Na štarte ma pozitívne prekvapilo to, že nikto sa nestrkal, nepchal sa dopredu, nikto sa na nikoho netlačil, ako to často krát býva na väčších bežeckých podujatiach, napr. na Slovensku. Hovorím si, to je úroveň, to je kultúra! Vytriezvel som asi 3 km po štarte, keď ma nejaký dobrák pri kľúčovaní a predieraní sa davom bežcov zozadu skolil. Nechcem nikomu krivdiť, ale musela by to byť náhoda, ak by to nebol Rakúšan, lebo viac ako 98% polmaratóncov bolo "zdejších". Tak čisto ma podbral, že som spravil salto. *(Mal som totiž v tom čase ešte celkom slušnú rýchlosť, keďže prvé kilometre pretekov som sa vôbec nešetril, lebo som bol až príliš nažhavený na pretek, keďže počas daného polmaratónskeho týždňa som mal nabehané spolu len 7 km)*. Preto keď som dopadol na zem, videl som tých čo ma dobehovali, nie tých vpredú - medzi ktorými bol „páchatel“. V každom prípade, dotýčny sa tak ponáhlal do cieľa, že nestrácal čas aby sa prišiel ospravedlniť. Stratil by v cieľi pár sekúnd...

Na počudovanie ma po páde nič nebolelo a nebol som ani viditeľne odretý. Zrejme som padol ako džudista..., aj keď som džudo nikdy nerobil. Akurát si to pri páde odnieslo moje číslo, lebo som pri ňom neviem ako stratil jednu vrchnú zicherku, po slovensky - zatvárací špendlík, a od toho momentu mi číslo na bruchu len tak plápolalo až do cieľa; ak práve nefúkal protivietor.

Maratónci pri Dome umenia, čo je podobná ozruta v centre mesta ako v Bratislave Slovenská národná galéria, len modernejšia.

Na 8. kilometri, keď ma začali predbiehať čoraz väčšie davy bežcov a bežkýň, som si konečne uvedomil, že po vzore môjho maratónskeho kamarát Paľa Hajdúka, som si asi zvolil, ako hovorí Vilo Novák - **neštandardnú variáciu behu**. Táto nemohla dopadnúť ani najlepšie, ani dobre. Dovtedy som si myslel, že prepáliť sa dá iba maratón. Nohy mi po 8. km oťaželi a beh sa mi stal nepríjemným; takmer ako po 30. km v maratóne. Zrejme aj následok toho, že týždeň pred tým, som v rámci mojich maratónskych experimentov úmyselne absolvoval tréningový pol maratón na Železnej studničke, pri ktorom som sa nešetril. A čo je najzaujímavejšie, napriek tomu som v Grazi napokon zabehol o 4 a pol minúty lepší čas oproti tomu zo Železnej. Na strane druhej, bolo to pár minút pod mojím maximom spreď dvoch rokov. Takže opäť som raz neskončil na "bedni"...

Možno je to tým, že tento rok som behával o čosi menej; mesačný priemer do konca októbra 2012 činil 110 km; vrátane iných aktivít, hlavne turistiky a tenisu, kde si za hodinu turistiky "účtujem" akoby som bežal 3 km a za hodinu občasného tenisu 2 km. Ale jeden rekord som tohto roku predsa len zaznamenal: ešte nikdy som za mesiac nenabehal viac ako 200 km. V septembri sa to stalo. Nabehal som 217 km. A treba povedať, že som z toho bol aj dosť unavený.

Polmaratón alebo maratón v Grazi môžem prípadným záujemcom len odporučiť: krátka vzdialenosť zo Slovenska, dobré spojenie, krásne mesto, rýchla trať (komu ide rekordy), predpoklad prijateľného počasia. Tohto roku na ňom štartovalo vo všetkých disciplínach niečo vyše 10.000 účastníkov, čas víťaza z početnej skupiny Keňanov bol "poslabší", vyše 2:10. Možno kvôli nie úplne ideálnemu počasiu. Nedá mi ale nespomenúť, že 2 roky späť tu na maratónskej trati zomrel 48 ročný muž na zlyhanie srdca. Takže s prepínaním opatrne.

Záverom, ak by to náhodou niekoho zaujímalo, nižšie je zosumarizovanie mojich polmaratónov od posledných zhrnutých „maratónskych experimentov“

<http://burkert.blog.sme.sk/c/245973/Lublana-a-maratonske-experimenty-VI.html>

31.10. 2012 - 1:44:58, tréning, pred ním som úmyselne 5 dní nebehal

14.10. 2012 - **1:44:07, Graz polmaratón**

6.10. 2012 - 1:48:31, tréning

29. 7. 2012 - 1:55:40, tréning

17. 4. 2012 - 1:54:22, tréning

10.10. 2011 - 1:43:27, tréning,

6. 8. 2011 - 1:50:37, tréning

1. 5. 2011 - 1:47:10, tréning

27. 3. 2011 - **1:41:32, Bratislavský mestský polmaratón**

5. 3. 2011 - 2:54:10, tréning, 31 km, príprava na Belehradský maratón

21. 2. 2011 - 1:50:55, tréning,

9. 2. 2011 - 1:51:24, tréning

20. 1. 2011 - 1:47:43, tréning

24.10. 2010 - **1:38:49 Ľubl'anský polmaratón**, OSOBÁK po 18 rokoch.

Časť starého mesta z vtáčeľ. Tak vysoko som ale ja v Grazi nevyletel...

Graz a maratón v TV: <http://www.youtube.com/watch?v=PBW5cUE7Zz4>

Odkazy na moje ďalšie bežecké články <http://burkert.blog.sme.sk/r/36015/Maratonskaturistika.html>

Marcel Burkert